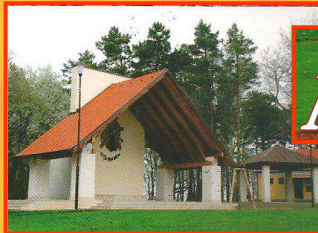


Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK



Svatý
Antoníněk

Úterý 28. 7. 2015



Srpen 2015

SLŮVKO FARÁŘE

Milí farníci.

Mnozí o prázdninách cestujete blízko nebo daleko. V době, kdy se skoro všechno relativizuje a zlehčuje, možná i Vy zvažujete, zda navštívíte i v cizích lokalitách nedělní mši svatou. Mohou s tím být totiž spojené komplikace časové nebo vzdálenostní. Možná právě při těchto komplikacích se tzv. „láme chléb“ a ukazujeme sami sobě, jakou náplň má snad zrovna námi vyřčená věta: „Já jsem katolík“. Dovolil jsem si místo slůvka nabídnout prožitek jedné farnice z našich řad:

Nejsme sami...

Sedím sama uprostřed ticha. Všude kolem je bílo. Stěny jsou bílé jako padlý sníh. Miluji sníh, tu čistotu a klid. Do vitráží oken svítí ranní slunce.

Jsem tu sama, mše nebude...

Modlím se, prosím, děkuji. Amen.

Slabé zazvonění, mše začíná. Panika! Tisíckrát jsem byla na mši, tisíckrát jsem se modlila, vstávala, odpovídala, poklekala. Ale teď! Jsem tu sama! Jak to všechno zvládnou – sama.

Vstávám a poslouchám zpěv. Zpěv dvou mužů, zpěv andělů, kteří se přidávají i zpěv mého nitra. Sedám si, je mi krásně. Poslouchám čtení a vzpomínám na své děti, na mé drahé, i na ty, co už se mnou nejsou. Na můj život, na mé radosti i starosti, hříchy. A kázání je jen pro mě a o mně. O mých slabostech, povzbuzení, naději a lásce.

Nejsm sama. Pane Bože, proč jsem tady? Tak daleko od domova a tak blízko u Tebe.

Slyším tiché kroky. Někdo vešel a posadil se za mě. Za chvíli vstáváme. Otáčím se a za mnou stojí drobná žena, se kterou si stiskneme ruku. Proč přišla? Aby mi podala ruku, usmála se na mě a zašeptala pár tichých slov. Nejsm sama.

Vstávám, klekám si, modlím se. Jako vždy, když jsem u tebe, Pane.

Nejsm sama. Je mi krásně. Jsem dojatá, šťastná.

Pane Bože, proč zrovna já? Proč jsem dostala takový dar být s tebou sama? Čím jsem si to zasloužila?

Naposledy se pokřizuji. Amen. Děkuji.

Stojím sama před kostelem, všude kolem je ticho, jen má duše ještě zpívá. V dálce vyčnívají z lesa černé skály. Skály, které miluji. Jejich pevnost a stálost.

Čekám na dva muže, až odloží mešní roucha. Stačí pohled, není třeba slov.

Stále je s námi, nikdy nás neopouští.

(dolnobenešovská farnice)

OBRÁZKY Z POUTI NA VELEDRAD (28. července 2015)



Pobožnost v kostelíku sv. Antonína nad Blatnicí



Návštěva kostela Svaté Rodiny v Luhačovicích

Připomeňme si historii sakrálních staveb naší farnosti

ČERVENÁ KAPLE

V pokračování seznamování sakrálních staveb na území Dol. Benešova si blíže připomeneme výraznou a charakterizující západní část města – červenou kapli, zasvěcenou k sv. Kříži a také významnou kulturní památkou. Z historických pramenů se dovídáme, že správce Rotschildova panství a lesmistr Karel Exner se rozhodl dát do své závěti postavení této kaple, jako vděk a trvalou upomínku obyvatelům Benešova za dlouholetý pokojný život mezi nimi. Toto jeho rozhodnutí bylo obáváno, že narazí na těžkosti při udělování souhlasu s umístěním na tomto místě, neboť na pozemku tehdejšího dominia stála velká, pěkná lípa pod níž se nacházela také socha sv. Jana Nepomuckého. Z toho je zřejmé, že podél silnice od Bolatic vedl před dávnými časy vodní příkop směřující do Mlýnského rybníka a dále do povodí řeky Opavy. Jak se máme možnost přesvědčit na jiných místech v širokém okolí se tyto symboly umísťovaly v blízkosti vodních toků a mostů.

Po získání všech potřebných souhlasů se rozhodl Karel Exner, na jaře roku 1872, stavbu kaple zahájit s určením konání obvyklých bohoslužeb a místem pro uložení tělesných ostatků zakladatele kaple. Při svém dobromyslném rozhodnutí si Exner nepřipustil zdravotní neduhy, které ho potkají a dne 17. 4. 1872 náhle umírá. Sotva mohl vidět počáteční práce na základech.

Následnou péči v pokračování stavby přebírá synovec Karla Exnera, Fridrich Exner – stavební ředitel v Brémách. Ani tomuto dobrotivému pokračovateli nebylo dopřáno plnění odkazu svého strýce a 27. 2. 1874 umírá. Jeho tělesné ostatky byly uloženy do již hotové hrobky v kapli vedle svého strýce. Třetím pokračovatelem a rovněž dobrodincem stavby kaple se ujala jistá paní Müllerová, rozená Exnerová z Ratiboře. Na dokončení stavby darovala 100 říšských tolarů, královský fořt ze Šlesviku věnoval 100 říšských tolarů a stejnou částku, složil také benešovský starosta Jan Kořistka.

Přes tyto nepředstavitelné problémy, tato sakrální stavba nesoucí prvky novodobé gotiky s rezným zdívmem, byla dostavěna. Dobrodinci stavby kaple se nedožili svého odkazu „pokojným benešovským občanům.“

Okolí kaple je obklopeno silničním ruchem, lze se jenom domnívat, zda dobrodinci a zakladatelé uložení v kryptě kaple „odpočívají v tichu a pokoji.“

Benefici ukončené stavby kaple, jejíž výstavba přišla na 5000 tolarů provedl dne 14. 9. 1877 benešovský farář P. Josef Kopetzky za účasti 11 kněží, mezi nimiž byl i benešovský rodák – kněz Cyprián Lellek. Nutno dodat, že vnitřek kaple byl vybaven dřevěným novogotickým oltářem doplněný obrazem Krista na kříži, od toho nese kaple název „kaple sv. Kříže.“

K novodobým činnostem s udržováním kaple je vhodné doplnit, že v roce 1998 z podnětu P. faráře Čunderleho byly vymalovány vnitřní prostory kaple s obnovením původní malby klenby na nebeskou modř s doplněním zlatými hvězdami. V polovině 90. let byly vyměněny čiré skleněné výplně gotických oken za výplně s vitráží, provedené místním rodákem Romanem Černým. S ohledem na značně narušené tvary sochy sv. Jana Nepomuckého, provedlo se restaurování originálu a tento je umístěn v zámecké kapli. Na místě u vstupu stojí věrná kopie provedena ak. sochařem Kuchařem. V roce 2012 se vnější režné zdivo projevilo značně narušené povětrnostními vlivy, proto byl dočasně provoz kaple přerušen. Následně bylo jednáno s městem o poskytnutí finanční dotace na opravu zdiva, zejména zdiva zvonice, které bylo nahrazeno novými cihlami „Klinger“. Na základě podané žádosti současného P. faráře Mgr. Pavla Kuchaře městské zastupitelstvo žádosti vyhovělo. Ukončením rekonstrukčních prací v roce 2013 se opakovaně začalo sloužit mši sv. každou poslední sobotu v měsíci s nedělní platností.



Příště: Hřbitov a hřbitovní kaple



Proměnění

Měsíc srpen – latinsky *augustus* – pojmenoval po sobě římský císař Augustus (*Vznešený*). Tento měsíc je spojován nejen s příběhy krvavých mučednictví, ale i s jinými významnými svátky.

Začátkem měsíce - 6. srpna slavíme zvláštní svátek liturgického roku **Proměnění Páně**. Tato velkolepá událost Ježíšova proměnění má své významné místo i v křesťanském kalendáři a patří mezi tzv. svátky Páně. Co vlastně znamená tento svátek? Jeho obsahem je právě jedna epizoda života Ježíše Krista a připomíná to, co se na hoře Tábor odehrálo.

Je to velké tajemství, které zjevil Ježíš pouze některým svým učedníkům. Všech dvanáct učedníků však zjevení, jenž jim chtěl Ježíš odhalit, přijmout nemůže. Proto vybral z nich jen tři, kteří se stanou svědky zjevení Božího království a jeho budoucí slávy. Při jejich společné modlitbě na hoře Ježíš prosí Boha Otce, aby učedníci měli dost síly spatřit jeho božství a přeje si, aby pochopili, že je skutečně Božím Synem a že jeho budoucí potupná smrt je součástí plánu vykoupení.

V době svého pozemského pobytu s nimi sice často hovořil o Božím království a o svém druhém příchodu ve slávě, ale protože asi nebyli dostatečně přesvědčeni o tom, a nechápali co to znamená, chtěl na základě přítomného zážitku na hoře, kterou tradice ztotožňuje s horou Tábor, jim vysvětlit Boží zjevení jako předznamenání a obraz nebeského království. Zaslíbení, které dal Spasitel učedníkům se splnilo. Na hoře proměnění jim bylo ve zmenšeném měřítku představeno budoucí království slávy.

Evangelista Lukáš pojednává o proměnění na hoře takto: Ježíš vyvádí své tři učedníky - Petra, Jakuba a Jana na vysokou horu a náhle, během společné modlitby, je před jejich zraky proměněn. Jeho šat oslnivě zbledl a jeho tvář zazařil jako slunce. Z nebeské slávy sestoupí Mojžíš a Eliáš a apoštolové vidí, jak důvěrně rozmlouvají s Ježíšem. Pak se z nebe ozve hlas Boha Otce: „Toto je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení, toho poslouvejte.“ Stejná slova, která byla slyšet již při Ježíšově křtu v řece Jordánu, dosvědčují i nyní Kristovo mesiášské poslání, které je zde na Táboře ještě stvrzeno přítomností Mojžíše, zastupujícího izraelský Zákon, který na Sinaji rozmlouval s Bohem a Eliáše z řad velkých starozákonních proroků, který bránil Hospodinova práva proti modlářství a je také znám tím, že jej nepřemohla smrt, ale byl vzat přímo do nebe.

Příběh proměnění podobně popisují také evangelia Matoušova a Markova.

Událost proměnění Páně je postavena jako protiváha k předpovědím o Ježíšově utrpení. Pán zjevil, že není jen trpící, ukřižovaný, ale zároveň ten, který přemohl zánik a vstal z mrtvých.

Událost proměnění Páně se tak stává světlem pro okamžiky, kdy i my putujeme temnotami života.

Zbožná mysl našich předků v touze přiblížit se událostem, o nichž hovoří Písmo svaté, nazvala i některá místa naší vlasti biblickými jmény. Tak například Strahovský klášter byl nazýván Siómem, v jižních Čechách objevíme vesnici zvanou Jeruzalém, biblické jméno kláštera v Želivi je zase odvozeno od rybníka Siloe, o kterém hovoří Janovo evangelium. Podobně je tomu i v případě hory Tábor, jejíž jméno se v Čechách objevuje dokonce třikrát. Tím nejznámějším a pro české náboženské dějiny velmi významným je bezesporu město Tábor v jižních Čechách. Zdejší hlavní městský kostel, zasvěcený památce Proměnění Páně, je významnou goticko-renesanční památkou.

A není bez zajímavosti, že právě tento svátek Proměnění Páně měl být už za císaře Rudolfa II. společným svátkem všech českých křesťanů - katolíků i reformovaných. V době počátků porozumění mezi jednotlivými křesťanskými vyznáními byl pak budován i známý kostel Nejsvětějšího Salvátora u pražského Karlova mostu. Na jeho hlavním oltáři můžeme spatřit právě výjev Proměnění Páně, jehož předlohou byl slavný Raffaelův obraz. Také v našem kostele máme výjev Proměnění Páně znázorněn nad pravým bočním oltářem sv. Anny velkým obrazem od malíře Ferdinanda Lichta, opavského rodáka.

Svátek Proměnění Páně byl odedávna slaven jako slavnost votivní- (projev díky). Když 6. srpna 1457 dorazila do Říma zpráva, že u Bělehradu byli poraženi nevěřící (muslimové), nařídil papež Kalixt III. (*pocházel z rodu Borgiu, znám jako Alfonso Borgia*), tento svátek slavit v celé církvi.

Liturgie připomíná událost Kristova Proměnění na hoře Tábor také druhou postní neděli. Smyslem této připomínky m. j. je také duchovní povzbuzení. Pohled na zářící Kristovu tvář nás má povzbudit, abychom nepolevovali ve své snaze o vnitřní obnovu. Uprostřed stinných dnů našeho života, útrap, bolestí a zápasů září oslavený Kristus, který nás utěšuje a vybízí, abychom ho s upřímností následovali. Respektuje však naši svobodnou vůli jej přijmout nebo nepřijmout.

Místo Ježíšova křtu se zařadilo do seznamu UNESCO

UNESCO přidalo území na východním břehu řeky Jordán do seznamu světového dědictví.

Betánie: UNESCO vyhlásilo Betánii v Zajordání (území na východním břehu řeky Jordán), kde působil Jan Křtitel, za světové dědictví a jako místo Ježíšova křtu.



Po celá léta se Izrael a Jordánsko přely o to, která strana řeky Jordán je skutečným místem Ježíšova křtu, i s ohledem na to, že výsledek značně ovlivní míru cestovního ruchu.

Františkán Eugenio Alliata, profesor křesťanské archeologie na Studium Biblicum Franciscanum v Jeruzalémě, k tomu řekl: „Rozhodnutí je logické. Tato východní část řeky je místem, kde se nachází všechny byzantské památky a kostely. Ale pro nás je střed řeky tím nejsvatějším místem.“ Dodal, že i starověké ikonografie ukazují Ježíše křtěného spíše uprostřed řeky, než na kterémkoliv z obou břehů.

Ani odborníci nedokáží s jistotou určit přesnou polohu Ježíšova křtu. Jodi Magness, archeolog působící na Universitě Severní Karolíny v Chapel Hill, totiž prohlásil, že rozhodnutí UNESCO „nemá nic společného s archeologickou realitou“.

SVĚTEC MĚSÍCE

SVATÁ MONIKA A SVATÝ AUGUSTIN

Památka 27. a 28. srpna



Ary Sceffer- Sv. Monika (1846)

Svatá Monika, matka světce a kněze.

P. Robert Quardt CSJ

Příběh svaté Moniky je svědectvím o tom, jak velký význam pro kněžské povolání má vliv matky. Je to také příběh o zpustlém a nemravném mladíku Augustinovi, který se nakonec stal knězem a biskupem, jehož dílo, stejně jako život jeho matky, k nám promlouvá dodnes.

Jak se mohlo stát, že syn tak dobré matky, jakou Monika byla, sešel na scestí?

První důvod spočívá v nejednotné výchově. Ve čtvrtém století, tedy v době, kdy Monika žila, byli křesťané stále velmi roztroušeni po říši, a tak běžně docházelo ke smíšeným manželstvím s pohany. Máloliteré smíšené manželství bylo však tak nežádoucí a politováníhodné jako to, jež uzavřela devatenáctiletá dívka Monika s jednou tak starým obecním úředníkem Patriciem. Jednalo se o zcela zesvětštělého člověka, bez jakýchkoliv skrupulí, který se v hněvu neváhal uchýlit dokonce i k násilí.

Dokud na Augustinovu výchovu dohlížela jeho matka, vše směřovalo k dobrému cíli. To však skončilo, když otěže převzal otec. Pro něj nebyly cílem výchovy zbožnost a ušlechtilá mysl, nýbrž světská sláva a bohatství. Proto neustále vědomě vytrhával z duší svých dětí křesťanskou nevinnost a skromnost, jež Monika s takovým úsilím a opatrně zasazovala. Jak už to v podobných rodinách, kde otec říká „hot“ a matka „čehý“, bývá, děti zprvu nevěděly, koho mají poslouchat, ale pak zvítězila silnější strana, pro dospívající chlapce bude totiž téměř vždy otec vítězem. Augustin se tedy vysmekl matčině ruce, která jej vedla, a následoval svého otce v sestupu z vrcholu hory do propasti.

Druhý důvod Augustinova pádu spočíval v jeho povaze a nadání. Moničin syn byl velmi inteligentní. Stal se miláčkem učitelů, který svou moudrostí zastiňoval všechny spolužáky. Získal si oblibu jako básník

a skvělý řečník. Ze všech stran byl zahrnován obdivem, a, jak se nezdá, ten mu brzy zamotal hlavu. Ovládla ho nemírná pýcha jdoucí ruku v ruce se smyslnou žádostivostí, která přemohla jeho vůli. V Augustinově případě pýcha předcházela pád, což v dějinách lidstva není ničím novým. Škola a přátelé dokončili to, co začalo pýchou a nejednotnou výchovou.

O svých neslavných školních dnech Augustin po svém obrácení napíše tato výmluvná slova: „Ze zlaté číše jsem pil jed, který mi podávali okouzlení učitelé.“ Knihy, divadlo a špatná společnost udělaly zbytek.

A když se Augustin stal otcem nemanželského dítěte, neutrpělo tím jeho jméno, nýbrž jméno jeho matky. Celé město Moniku pomlouvalo, na ni lidé shazovali veškerou hanbu. Augustin si z toho ale nic nedělal. V záchvatu slavomamu se v kruhu svých stejně smýšlejících a zpustlých přátel vytahoval tím, že je považován za nejhoršího z nich.

Sám Augustin bude později často hovořit o hříšných cestách svého mládí. Ale jak se mohlo stát, že tak zkažený mladík nakonec vyrostl ve svatého kněze a biskupa?

Na tuto otázku nám opět odpovídá on sám: „Za to, co jsem, vděčím modlitbám a úsilí své matky.“

Jak ale mohla Monika přispět k obrácení svého syna?

Dokončíme náš příběh. Moničin manžel se pod vlivem zbožné manželky nakonec rok před svou smrtí obrátil a stal se z něj zcela oddaný křesťan. V oněch posledních dvanácti měsících se chmurné, neutěšené manželství prozářilo jasným slunečním světlem.

Monika, jako každá dobrá matka, toužila přivést svého syna zpět na pravou cestu a neváhala ho napomínat. Samozřejmě se nesetkala s žádným valným úspěchem, neboť mladí lidé, kteří vedou zpustlý život, neradi naslouchají zbožným radám. Jednoduše je obtěžují, jak se později svěčil i sám Augustin: „Házet jsem matčiny výtky do větru jakožto hloupé ženské žvanění.“

Neústupná Monika se nenechala odradit a pustila se se svým synem do učené debaty. Ovšem prostá nevzdělaná žena nemohla na svého učeného syna stačit. Pro Augustina nebylo těžké její tvrzení vyvrátit hnidopišskými argumenty, jednou se této vzácné ženě dokonce i nevybíravě vysmíval. Tyto debaty také nepřinesly žádný výsledek. Nakonec přišel den, kdy se Monika uchýlila i přes jisté obavy k ráznějšímu řešení. Vyhodila Augustina z domu. Řekla mu, že s ním již déle nebude žít a jít pod stejnou střechou. Na cestu mu dala své úspory, vždyť byla stále jeho matkou. Ovšem tvrdost za tvrdost, navzdory mateřské štedrosti, jen zřídka přináší dobré výsledky, často natropí ještě více škody. To si záhy uvědomila i Monika, a tak povolala svého syna zpět do rodného domu.

Poté se Monika pokusila dosáhnout svého cíle s pomocí někoho jiného. Pomyslela si, že když se jí nepodařilo obrátit vlastního syna, tak by to mohl třeba dokázat spřátelený biskup. Jenomže, stejně jako v předchozích případech, ani to není cesta, která by vedla k obrácení duší Augustinova druhu. Podobní mladí lidé oddaní hříchu a nafouklí pýchou se jen těžko nechají pohnout ke změně života domluvami. Ihned bystře rozpoznají záměr a začnou se čertit. Na každé dobré slovo mají tři slova zlostná; a než se k nim dokáže kdokoli přiblížit, jsou už dávno pryč. Proto biskup odmítnul Moničinu žádost jakožto předem odsouzenou k nezdaru. Zdrčené matce poskytl jen několik slov útěchy: „Matko Moniko, nechte ho jít a spokojte se s modlitbou za něj. Tak jistě, jako že žijete, tak není možné, aby syn těchto slz zahynul.“

Tak pravil biskup, a jak se ukázalo, měl nakonec pravdu.

Dosud žádný ze čtyř Moničiných taktických postupů nevedl k obrácení jejího syna. Zbyla jen jedna možnost: cesta, kterou jí ukázal biskup, cesta modlitby, jíž, s Boží pomocí, probudí svého duchovně mrtvého syna k novému životu. Monika šla po této cestě neúnavně celých osmnáct let. Tato žena se navzdory všem překážkám, a ať to vypadalo jakkoli beznadějně, modlila, až udeřila hodina Boží milosti. Kdo by to tušil, že neochvějná a vytrvalá modlitba matky bude vyslyšena tak slavným a nádherným způsobem, že se Augustin zcela obrátí a nakonec se stane světcem, kterého Církev započítá mezi největší kněze a biskupy všech dob?



S Augustinovým obrácením byly Moničiny trpělivé modlitby vyslyšeny. Radost, jež ji naplnila, byla tak veliká, že ji staré srdce matky nemohlo unést. Nedlouho poté zemřela. Život Moniky je od těch dob nezvratným důkazem toho, že matky, které se svěří Boží vůli, mohou získat svatého kněze i z toho nejhoršího syna. Matky mají vskutku velký vliv na kněžské povolání.“

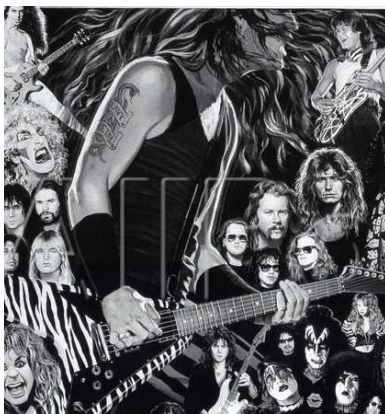
„Za to, co jsem, vděčím modlitbám a úsilí své matky.“

Převzato z Mothers of Priests, Angelus Press 1995. Přeložil Isnard Kievit.

(http://www.tedeum.cz/3_2008/monika_augustin_quardt_32008.htm) připravila Marie Ohřálková

SVĚDECTVÍ O BOŽÍM JEDNÁNÍ

Jak hudba ovlivnila můj život (svědectví)



Když mi bylo šestnáct začala jsem poslouchat „tvrdší“ hudbu. Už si přesně nevpomenu, kudy vedla má cesta k ní. Asi přes přátele, které jsem znala z komunity kolem fantasy literatury, kterou jsem v té době také hodně četla.

Vždy jsem měla ráda hudbu, hlavně klasickou, „popík“ se mi nikdy nelíbil, a tak když jsem se poprvé setkala se symfonickým metalem, byla jsem nadšena. Postupem času mi už tento styl začal také připadat příliš „měkký“ a od kamarádů jsem stále dostávala vypálená CD (youtube v té

době ještě nebylo), dalších kapel, které se už řadily mezi heavy metal, pak i black metal a death metal a další a další odnože. Začala jsem jezdit na festivaly, kde tyhle kapely hrály, můj šatník obsahoval téměř bez výjimky jen černé oblečení. Nechala jsem si narůst hodně dlouhé vlasy, které jsem si samozřejmě obarvila na černo.

Během měsíců a let následujících potom, co jsem metal poslouchala, se u mě začaly objevovat deprese a úzkosti, které přerostly až do sociální fobie a nechtělo se mi žít. Nemohla jsem dál chodit normálně do školy, doktorka mi doporučila individuální studijní plán. Nezvládala jsem být mezi lidmi. Současně s tím jsem ještě začala mít problémy s jídlem a propukla u mě anorexie.

Postupně jsem metal přestala poslouchat, přestal se mi náhle líbit. Spolu s tím se zlepšoval i můj psychický i fyzický stav, ale cesta k úplnému zdravení byla ještě daleká. Stále jsem se pohybovala na hranici deprese a stále jsem měla touhu zemřít. Mívala jsem dlouhá období, kdy jsem měla temné noční můry, ve kterých se objevovali démoni a já se pak bála i usnout.

Takhle to trvalo deset let. Dlouhých deset let. Během desátého roku jsem znovu uvěřila v Boha a začala jsem se modlit. Šla jsem po letech opět ke zpovědi. Na to, že jsem se kdysi zajímala o tak temnou hudbu, jsem úplně zapomněla, takže jsem to ani nevyznala. Deprese potom téměř odezněly, ale stále mě trápily ty strašné, děsivé noční můry. A pak jsem si během duchovního rozhovoru s knězem na to moje životní období vzpomněla, odevzdala jsem ho Ježíši a dlouze jsme se za to modlili.

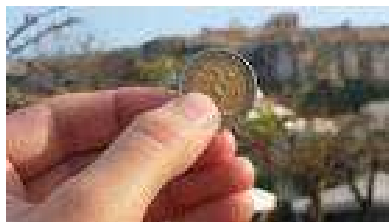
Pamatuji si, jak jsem se cestou domů cítila, jako by mi spadl kámen ze srdce. Opravdu jsem fyzicky cítila, jako by mě opustila nějaká obrovská zátěž. Noční můry, strach, úzkosti a deprese zmizely a můj život se radikálně zlepšil. Budou tomu už dva roky.

Nikdy dřív mě nenapadlo, že by mohl mít metal takový vliv na můj život, že by mohl být vstupní bránou pro zlo, ale byl jím. Nikdy bych nevěřila, že by mi ta hudba mohla škodit, ale škodila a to hodně. Ta hudba je zlá.

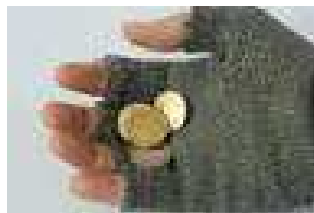
(www.vojtechkodet.cz/svedectvi/)

Náhoda, či výchova Boží?

Jednoho dne jsem vycházela se svou známou z kostela, a když jsme spatřily dva žebráky, zapředly jsme hovor na téma, které nám bylo akorát nedávno připomínáno, tedy o almužně. Shodly jsme se na tom, že dáváme většinou jen těm opravdu potřebným (podle našeho odhadu), ne těm, u kterých předpokládáme, že přispějeme jen na alkohol či drogy.



Za dva dny jsem vycházela z kostela sama a zase tam stáli ti dva s napřaženou rukou. Jeden - ten námi vybraný a druhý – ten nevybraný. Vnořila jsem ruku do kapsy a vytáhla minci. Ta mi ale z ruky vypadla a koulela se neuvěřitelně přes celou chodbu k tomu nevybranému, přestože ten, kterému jsem ji původně chtěla dát, stál velmi blízko. Dotyčný minci u svých nohou sebral a vracel mi ji. Když jsem řekla, aby si ji nechal, velmi zdvořile a radostně poděkoval. V tu chvíli jsem si vzpomněla na naše úvahy a uvědomila jsem si jak nás Bůh mile a kolikrát úsměvně vychovává! Tedy ne náhoda, ale výchova Boží! Co my víme?! Možná zrovna ten, kterého odhadujeme pouze podle zevnějšku, je třeba právě v této chvíli ten potřebný. Vždyť víme, že Bůh vidí do srdce, vnímá naše potřeby a nehodnotí nás jen podle kabátu.



Co k tomu říci? Děkujeme Pánu, že využívá i drobné události v našem životě, aby nás vychovával a ukazoval, že naše hodnocení nejsou vždy správná. A když se nám nějaká taková „náhoda“ stane, nemávněme jen rukou, ale uvažujme, co nám asi chtěl Pán říci. Nechme se poučit a nepromarněme láskyplnou výchovu Boží!

(www.vira.cz)

připravila Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Kočka

Byla jednou jedna kočka, která hořela láskou k jednomu mladíkovi. Byla tak zamilovaná, že požádala o pomoc vílu a poprosila ji, aby její kočičí podobu změnila v podobu krásné dívky, která by byla schopna získat srdce milovaného mladíka. Víla jí přání splnila, a tak se z kočky stala pěkná dívka. Seznámila se s mladíkem a brzy začali připravovat svatbu.

Konečně nadešel svatební den. Všude se zpívalo a tančilo, dům byl slavnostně vyzdoben a osvětlen, na hosty čekala vybraná jídla.

Všechno se skvěle dařilo. Ale vtom v jednu chvíli nevěsta zahlédla, jak přes cestu přeběhla malá myška. Nevěsta všeho nechala a začala ji pronásledovat.



Naše společnost žije v neustálém klamu. Chceme na veřejnosti vypadat co nejlépe. Klidně říkáme: "To jsem rád, že tě vidím! ... Těším se na slyšenou! ... Ale ty máš rozkošné šaty!..." A to říkáme lidem, které nemáme rádi, kterým bychom se raději vyhnuli, jejichž šaty se nám zdají příšerné. Máme masku pro každou příležitost. Jedna maska pro přátele, jiná pro šéfa v zaměstnání, další pro manžela nebo pro manželku, jiná ještě pro sousedy z domu, pro Boha... Ale jednou přijde ta chvíle, kdy skončí všechny komedie.

"Mějte se na pozoru před kvasem farizeů, to jest před pokrytectvím. Není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno. Proto vše, co jste řekli ve tmě, bude slyšet na světle, a co jste šeptem mluvili v tajných bytech, bude se hlásat se střech."
(Lukáš 12,1-3)

(Z knihy Bruna Ferrera „Příběhy pro potěchu duše“ vydalo Karme. Nakl.)

Marie Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ



Přijde paní do zpovědnice a říká knězi: „*Pane faráři, jsem velmi marnivá. Myslím si o sobě, že jsem velmi hezká.*“ Farář se nakloní, přes mřížku se podívá na dámu a říká: „*Madam, to není hřích, to je jen jeden velký omyl.*“



Na chodníku před jedním italským klášteřem se jednoho rána objevil chcíplý osel. Když se k němu dlouho nikdo nehlásil, poslal o tom opat zprávu na policii. Odsud však přišla odpověď:

„*Zajišťování pohřbů je přece vaše záležitost.*“

Opat bystře odpověděl:

„*Jsmo si vědomí této své povinnosti, vždy však předem informujeme příbuzné.*“



Hodinu po půlnoci zvoní na faře telefon. Rozespalý farář zvedne sluchátko.

„*Halo,*“ ozve se na druhém konci, „*Je tam Zlatá kotva? Potřebujeme dvě basy piv.*“

„*Tak to by nešlo, tady je totiž farář od svatého Antonína!*“

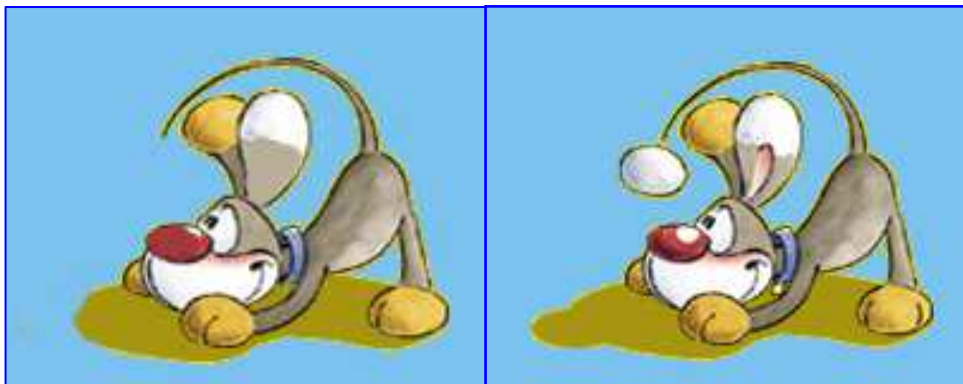
„*To jsou věci,*“ řekne volající pobouřeně, „*...co dělá v téhle době... farář...v hospodě?!*“



Abatyše říká jedné jeptišce:

„*Sestro Konstancie, když při vytírání vyléváte špínu do záchodu, tak potom položte opět desku na mísu!.... Ať zase nejsou novicky vystrašené, že je v klášteře muž.*“

Dětem - Najdi 6 rozdílů .



!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá část lidové pranostiky:

O svatém Augustýně bouřky táhnou do...(tajenka)..., a proto dále bouřek je namále.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

1. Značka fotoaparátu;
2. Jednotky chůze;
3. Opak slova opravovat;
4. nerovný;
5. Kouřovod;
6. Nádoba k zalévání;
7. Nástroje k odemykání;
8. Části kostry;
9. potřeba pro psaní na tabuli;
10. opak začátku;
11. Domácky Květoslava.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete

emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 30. srpna !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „**PÁNA OPLAKÁVÁ**“.

Z 11. správných odpovědí, (6 z D.Benešova, 3 ze Zábřehu, 2 přespolní/ 9 v krabičce a 2 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena – kniha - **Matěj Bortlík** 9 let, Dolní Benešov; **2. cena** – biblické karty – **Jiří Hrnčíř** 9. let Dolní Benešov; **3. cena** – magnetická záložka – **Gabriela Králová** 11 let - Studénka

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – 3. čtvrtletí 2015

08.08.:	ŠTADLEROVÁ	Krista	HAVLÍKOVÁ	Pavla	
	NOVÁKOVÁ	Marta	KOLAŘÍKOVÁ	Jana	
	ŠVANČAROVÁ	Brigita	TULACHOVÁ	Jiřina	
	HUDECZKOVÁ	Monika	KOZELKOVÁ	Jindřiška	
	PRCHALOVÁ	Jana	PROKŠOVÁ	Krista	
	REJOVÁ	Růžena			
15.08.:	HARAZIMOVÁ	Karin	03.10.:	ŠEBESTÍKOVÁ	Krista
	HLUBKOVÁ	Eva		PORUBOVÁ	Helena
	LIŠKOVÁ	Lenka		DIEHLOVÁ	Liana
	TILLECZKOVÁ	Hana		SABAŠOVÁ	Anna
	VAVŘÍNKOVÁ	Iveta		THIEMLOVÁ	Anna
	BARÁNKOVÁ	Monika		KUPKOVÁ	Anna
22.08.:	HLUBKOVÁ	Marie	10.10.:	REICHLVÁ	Marie
	MURCKOVÁ	Miluše		OTIPKOVÁ	Anna
	MURCKOVÁ	Eva		BILÍKOVÁ	Marcela
	WECZERKOVÁ	Leandra		SOVÍKOVÁ	Marie
	CHŘIBKOVÁ	Eliška		PAVLENKOVÁ	Hana
	HARAZIMOVÁ	Hilda		FAIKOVÁ	Jana
				FAIKOVÁ	Renáta
29.08.:	ADAMÍKOVÁ	Edeltraud	17.10.:	VOJVODOVÁ	Karla
	SLIVKOVÁ	Edeltraud		POSTULKOVÁ	Magdaléna
	NESVADBOVÁ	Růžena		KOCUROVÁ	Růžena
	LUDVÍKOVÁ	Irma		DEMBKOVÁ	Květa
	PAČKOVÁ	Marie		FUCHSOVÁ	Anna
				HALFAROVÁ	Kristina
05.09.:	KADRLIAKOVÁ	Inge	24.10.:	BÍLÁ	Marie
	MAGEROVÁ	Heda		KOZLOVSKÁ	Angela
	KICHNEROVÁ	Edeltraud		DLOUHÁ	Alena
	NOVÁKOVÁ	Irena		DUDOVÁ	Věra
	DOMBKOVÁ	Eva		GREGOROVÁ	Jaroslava
12.09.:	FOJTÍKOVÁ	Emilie		KALUŽOVÁ	Jana
	PRCHALOVÁ	Adlgunda		PRASKOVÁ	Andrea
	ONDERKOVÁ	Marie	31.10.:	KUBÍKOVÁ	Terezie
	GAIDEČKOVÁ	Helena		KUCHAROVÁ	Lucie
	POSTULKOVÁ	Ilona		KUBÍKOVÁ	Michaela
	NĚMCOVÁ	Marie		JANEČKOVÁ	Magda
19.09.:	PAVLÍKOVÁ	Marie		HOLEČKOVÁ	Jana
	MAZALOVÁ	Alena		KARASOVÁ	Eva
	VALENTOVÁ	Marta	07.11.:	MOHYLOVÁ	Eva
	KOCUROVÁ	Marie		PAVLENKOVÁ	Dagmar
	BIELÁKOVÁ	Kristina		VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
	STEFFKOVÁ	Anna		HOLEČKOVÁ	Adolfina
25.09.:	MALCHARKOVÁ	Jana		KUBÍNOVÁ	Štěpánka
	BUHLOVÁ	Anna		BENEŠOVÁ	Eva

BUDEME PROŽÍVAT VE FARNOSTI VE 2. POLOLETÍ 2015

- 16.08. – pouť do Hrabyně
30.08. – mše svatá k zahájení školního roku
05.09. – pouť děkanátu Hlučín – Hrabyně
18.09. – koncert Svatováclavského hudebního festivalu – kostel DB
19.09. – pouť do Rud u Ratiboře (zajišťuje MVDr.Koska)
26.09. – Poděkování za úrodu
25.10. – Šípková slavnost
01.11. – Všech svatých – „Dušičkový“ průvod na hřbitov
08.11. – Krmáš + Svatomartinský koncert
10.11. – Den válečných veteránů – Pietní akt na hřbitově
29.11. – začíná doba adventní + 1. adventní koncert
06.12. – 2. adventní koncert
13.12. – 3. adventní koncert
25.12. – slavnost Narození Páně – vánoční doba
-

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Život z Eucharistie
Termín setkání: Středa 12. srpna 2015
Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sále



Biblické texty:

- Iz 61,10 - „zahalil mě do pláště spravedlnosti“ – svatosti
 - Řím 12, 1 - “Vybíízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, bohumilou oběť.”
 - 1 Kor 10, 16-17 - “Není snad kalich požehnání účastí na Kristově Krvi, chléb účastí na Kristově Těle?”
 - 1 Jan 5,11-13 - Kdo má Syna, má život
-

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka NA OPRAVY
– neděle 16.8.2015

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2015

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.8.	18.30	Za rodiče Sedmíhradové, Kužlíkové, příbuzné a živou rodinu	
Út	4.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	5.8.	18.30	Za Terezii Drastíkovou a manžela	
Čt	6.8.	18.30	Za + rodiče Ervína Terezii Holečkovy a za živou rodinu	
Pá	7.8.	Záb 18.30	Za + manžela Josefa Sobka	
So	8.8.	7.00		
Ne	9.8.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	9.8.	Záb 8.30	Za rodiče Drechslerovy a syna	
Ne	9.8.	10.00	Na poděkování P.Bohu za 90 let života, za dar zdraví a za + ...	
Po	10.8.	18.00	Za Martu Novákovou, manžela, syna a dvojce rodiče	
Út	11.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	12.8.	18.00	Za Klaudii Prchalovou a + rodiče z obou stran	
Čt	13.8.	18.00	Za + Jiřího Lelka, manželku a děti	
Pá	14.8.	Záb 18.00	Za + Hildegardu Reichlovou – měsíční	
So	15.8.	7.00	Za + Emericha a Hildegardu Spandelovy (oba nedož.90 let) a ...	
Ne	16.8.	7.00	Za živou osobu do ochrany Boží, za nemocného manžela, ...	
Ne	16.8.	Záb 8.30	Za Marii Radošovskou a manžela	
Ne	16.8.	10.00	Za + manželé Alfréda a Anežku Vinárkovy, za syny Emila, Jana...	
Po	17.8.	18.00	Za Gertrudu Křížovou, manžela, syna a dvojce rodiče	
Út	18.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.8.	18.00	Za Ludvíka a Martu Onderkovy, za živou a + rodinu	
Čt	20.8.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 75 let života, za dar zdraví a obdrž...	
Pá	21.8.			
So	22.8.	7.00	Za Bernadetu Dornovou, manžela a sourozence	
Ne	23.8.	7.00		
Ne	23.8.	Záb 8.30	Za živou rodinu, za dar zdraví s prosbou o ochranu P.Marie pro...	
Ne	23.8.	10.00	Za dar zdraví a prosba o boží pomoc a vedení Duchem svatým	
Po	24.8.	18.00	Za Annu Miketovou, rodiče a sestru Marii	
Út	25.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	26.8.	18.00	Za Hedviku Chřibkovou, sestru, bratra a duše v očistci	
Čt	27.8.	18.00	Za Alfréda Kuchejdu a rodiče z obou stran	
So	29.8.	7.00	Za + Irmgard Marcolovou, manžela, za živé a + příbuzenstvo	
So	29.8.	ČK 17.00	Za + rodiče Hadámkové, za prarodiče a přízeň	
Ne	30.8.	7.00	Prosba o dary D. svatého na začátku nového školního roku ???	
Ne	30.8.	Záb 8.30	Za rodiče Otípkovy, Zdražilovy, za živou a + rodinu	
Ne	30.8.	10.00	Za + rodiče Ondrušovy a za živou a + rodinu	
Po	31.8.	18.00	Za + kmotry Josefa a Věru Júnovy, za živou a + rodinu Brych...	
Út	1.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	2.9.	18.00	Za + Jana Petráka – výroční	
Čt	3.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče a dva švagry	
Pá	4.9.	6.30		
Pá	4.9.	Záb 18.00	Za Adélu Glabazňovou – výroční	
So	5.9.	7.00	Za + Bertholda Robenka, manželku, dvojce rodiče a přízeň	
Ne	6.9.	7.00	Za dar zdraví, za + manžela Bernarda, bratra Vítězslava, za rod...	
Ne	6.9.	Záb 8.30		
Ne	6.9.	10.00	Za + Bedřicha Ranoše, manželku, rodiče, dva bratry a sestru	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Velehrad
28. července 2015



Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Marie Ohřálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917